

Редакторів

Михайло Старицький

Війна! Війна! Часописи лукаві
Розпалюють, разносять скрізь брехню,
Що наш народ жадає, прагне слави
Кривавої, що на сумну стерню

"Женця" страшного все нести готове:
І голову, й остатній шаг, і труд...
О наймите, продажний лихослове!
Чи ти ж питав, що дума скорбний люд?

Чи ти ж ходив по тих хатах обдертих,
Де з сліз людських аж вогкість полягла,
Де голод - пан, де своєволя смерті,
Де вікова неволя й чорна мла?

Чи ти ж вбачав, як точить доля ржава
Ще змолоду робітничу сім'ю?
На що ж старцям здалася тая слава?
Чи закрасить вона біду свою?

Похнюпившись, одно вони вчувають,
Що шле господь ще нове лихо знов, -
І байдуже хіба там смерть стрічають,
Що й дома їх точилась марно кров.